

τος έντεϋθεν ταχέως άπεχώρησε. Προέστη δέ τότε τῆς Σχολῆς ὁ μαθητῆς Καρυοϋλλου καὶ Ἀλεξάνδρου Μέγας Χαρτοϋλάξ Σπανδονῆς, γέρον ἤδη, άποδιώσας τῷ 1726, ὅστις, κατὰ τὸν Δημήτριον Προκοπίου, ἐδίδαξε καὶ πρὸ τοῦ 1721· ἤδη δὲ τὸ δεϋτερον φαίνεται σχολαρχῶν, μετ' ὃν ἐσχολάρχησε Δωρόθεος ὁ Λέσβιος, ὁ καὶ Πρωτοσύγγελος· ἐπὶ πόσον δὲ χρόνον διηύθυνε τὰ τῆς Σχολῆς καὶ ποῦ καὶ πότε άπεβίωτε καὶ ὁ σοφὸς οὔτος καθηγητῆς, οὐδὲν περὶ τούτου γινώσκειται. Τοῦτον διεδέξατο Ἰωάννης ὁ Λέσβιος ὁ καὶ Τζανῆς καλούμενος (ἐξ οὗ Τζανέται Φαναριῶται) μαθητῆς τοῦ Ἰακώβου καὶ φιλόσοφος περιπατητικὸς μετὰ διδασκάλου τῶν Γραμματικῶν Ἀζαρίου Τζιγάλα ἐκ Θῆρας· διέπρεψε δὲ σχολαρχῶν μέχρι τοῦ 1734, ὅτε νοσήσας άπεχώρητεν. Ἄντ' αὐτοῦ Σχολάρχης τότε ἐγένετο Ναθαναὴλ ὁ Κλονάρης ἐκ Χίου Ἱερομόναχος μέχρι τοῦ 1739 σχολαρχήσας, ὅτε καὶ Ἀρχιερεὺς Ἀγχιάλου ἐγένετο, εἶτα δὲ καὶ Ἡρακλείας μετὰ δὲ τοῦτον ἀνεδέξατο τὰ τῆς Σχολῆς τῷ 1739 ὁ μέγας Ἐκκλησιάρχης καὶ γραμματεὺς τοῦ Πατριαρχείου Νικόλαος ὁ Κριτίας ἐκ Προύτης, άκροατῆς Ἰακώβου τοῦ Ἀργείου καὶ Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου, ἀνὴρ πολυμαθῆς, περιπατητικὸς μετὰ βραθείας γνώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· διδάσκαλος δὲ τῶν Ἐγκυκλίων ἦν Γεώργιος ὁ Βυζάντιος. Ὁ ἀνὴρ οὔτος περὶ δωδεκαετίαν σχολαρχήσας, διὰ τι σκάνδαλον ἀναρῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐν Κατιρλὺ τῆς Βυθυνίας κατὰ τὸ 1751 ἀνεχώρησεν· ἐτελεύτησε δὲ κατὰ μάρτιον τοῦ 1767 ἔτους· Τοῦτον διεδέξατο ἐν ἔτει 1752 Ἀνανίας ὁ Ἀντιπάρης άκροατῆς Δωροθέου τοῦ Λεσβίου, δεινὸς περὶ τὴν Γραμματικὴν, πολϋφυλλον συντάξας βιβλίον τὸ περὶ μορίων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀξιόλογον Σπλάγγνον Γραμματικῆς ἐπιγραφόμενον, ὅτε καὶ ἡ Σχολὴ ἐκαλεῖτο Ἀκαδημία.